

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ²² ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ²³ ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ²⁴ ושמרתם את הדבר הזה לחק לקי ולבני עד עולם: ²⁵ והיה כִּי־תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: ²⁶ והיה כִּי־יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ²⁷ ואמרתם זבח־פסח הוא ליהוה אשר פסח על־בתי בני־ישראל במצרים בנגפו את־מצרים ואת־בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: ²⁸ וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואהרן בן עשו: ²⁹ ויהי | בחצי הלילה ויהוה הכה כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ³⁰ ויקם פרעה לילה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כִּי־אין בית אשר אין־שם מת: ³¹ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם־אתם גם־בני ישראל ולכו עבדו את־יהוה כדברכם: ³² גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם־אתי: ³³ ותחזק מצרים על־העם למהר לשלחם מן־הארץ כִּי אמרו כלנו מתים: ³⁴ וישא העם את־בצקו טרם יחמץ משארתם צרות בשמלתם על־שכמם: ³⁵ ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים פלי־כסף וכלי זהב ושמלת: ³⁶ ויהוה נתן את־חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את־מצרים:

³⁷ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש־מאות אלה רגלי הגברים לבד מטף: ³⁸ וגם־ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ³⁹ ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כִּי לא

¹² ויקרא משה לכל־זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ²² ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ²³ ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ²⁴ ושמרתם את הדבר הזה לחק לקי ולבני עד עולם: ²⁵ והיה כִּי־תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: ²⁶ והיה כִּי־יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ²⁷ ואמרתם זבח־פסח הוא ליהוה אשר פסח על־בתי בני־ישראל במצרים בנגפו את־מצרים ואת־בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: ²⁸ וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואהרן בן עשו: ²⁹ ויהי | בחצי הלילה ויהוה הכה כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ³⁰ ויקם פרעה לילה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כִּי־אין בית אשר אין־שם מת: ³¹ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם־אתם גם־בני ישראל ולכו עבדו את־יהוה כדברכם: ³² גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם־אתי: ³³ ותחזק מצרים על־העם למהר לשלחם מן־הארץ כִּי אמרו כלנו מתים: ³⁴ וישא העם את־בצקו טרם יחמץ משארתם צרות בשמלתם על־שכמם: ³⁵ ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים פלי־כסף וכלי זהב ושמלת: ³⁶ ויהוה נתן את־חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את־מצרים:

³⁷ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש־מאות אלה רגלי הגברים לבד מטף: ³⁸ וגם־ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ³⁹ ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כִּי לא

חֲמֵץ כִּי-גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמָה וְגַם-
צִדָּה לֹא-עָשׂוּ לָהֶם: ⁴⁰ וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
⁴¹ וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָּל-צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: ⁴² לֵיל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם הוּא-הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שְׁמֵרִים לְכָל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:

פרק 43 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח
כָּל-בֶּן-נֹכַח לֹא-יֹאכַל בּוֹ: ⁴⁴ וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקְּנָתוֹ
כֶּסֶף וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכַל בּוֹ: ⁴⁵ תּוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא-
יֹאכַל בּוֹ: ⁴⁶ בַּבַּיִת אֶחָד יֹאכַל לֹא-תוֹצִיא מִן-הַבַּיִת
מִן-הַבֶּשֶׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ-בּוֹ: ⁴⁷ כָּל-עֲדַת
יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: ⁴⁸ וְכִי-יִגֹּר אִתְּךָ גֵר וַעֲשֵׂה פֶסַח
לִיהוָה הַמּוֹלֵל לוֹ כָּל-זִכָּר וְאִזּוֹ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה
כְּאִזְרַח הָאָרֶץ וְכָל-עַרְל לֹא-יֹאכַל בּוֹ: ⁴⁹ תּוֹרַה אַחַת
יְהִי לְאִזְרַח וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: ⁵⁰ וַיַּעֲשׂוּ כָּל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן
כִּן עָשׂוּ: ⁵¹ וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל-צְבָאוֹתָם:

ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה ובחמשה
עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
תמימים יהיו לכם ומזוזתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו:
²¹ עשרון עשרון תעשה לקבש האחד לשבעת
הכבשים: ²² ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: ²³ מלבד
עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה:
²⁴ כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח-
ניחוח ליהוה על-עולת התמיד יעשה ונסכו: ²⁵ וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה

חֲמֵץ כִּי-גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמָה וְגַם-
צִדָּה לֹא-עָשׂוּ לָהֶם: ⁴⁰ וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
⁴¹ וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָּל-צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: ⁴² לֵיל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם הוּא-הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שְׁמֵרִים לְכָל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:

פרק 43 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח
כָּל-בֶּן-נֹכַח לֹא-יֹאכַל בּוֹ: ⁴⁴ וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקְּנָתוֹ
כֶּסֶף וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכַל בּוֹ: ⁴⁵ תּוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא-
יֹאכַל בּוֹ: ⁴⁶ בַּבַּיִת אֶחָד יֹאכַל לֹא-תוֹצִיא מִן-הַבַּיִת
מִן-הַבֶּשֶׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ-בּוֹ: ⁴⁷ כָּל-עֲדַת
יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: ⁴⁸ וְכִי-יִגֹּר אִתְּךָ גֵר וַעֲשֵׂה פֶסַח
לִיהוָה הַמּוֹלֵל לוֹ כָּל-זִכָּר וְאִזּוֹ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה
כְּאִזְרַח הָאָרֶץ וְכָל-עַרְל לֹא-יֹאכַל בּוֹ: ⁴⁹ תּוֹרַה אַחַת
יְהִי לְאִזְרַח וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: ⁵⁰ וַיַּעֲשׂוּ כָּל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן
כִּן עָשׂוּ: ⁵¹ וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל-צְבָאוֹתָם:

Numbers

פרק 28

ובחדש הראשון ¹⁶
בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: ¹⁷ ובחמשה
עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל:
¹⁸ ביום הראשון מקרא קדש כל-מלאכת עבודה
לא תעשו: ¹⁹ והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני-
בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
תמימים יהיו לכם: ²⁰ ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו:
²¹ עשרון עשרון תעשה לקבש האחד לשבעת
הכבשים: ²² ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: ²³ מלבד
עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה:
²⁴ כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח-
ניחוח ליהוה על-עולת התמיד יעשה ונסכו: ²⁵ וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה

לא תעשו

לא תעשו: